

2. Ainult juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt ning võttes arvesse seisukohta, millele Corte costituzionale italiana (Itaalia konstitutsioonikohus) asus 14. detsembri 2017. aasta [kohtuotsuses] nr 269/2017 pärast [Euroopa Kohtu 5. detsembri 2010. aasta] kohtuotsust M.A.S. ja M.B., C-42/17, EU:C:2017:936], Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõiget 2 ja artiklit 47, ETL artiklit 267 ning Euroopa Liidu lepingu artiklit 4: kas siis, kui Euroopa Kohus peaks käesolevas eelotsusemenetluses tegema otsuse, tuvastades vastuolu Euroopa Liidu õiguse ja 13. aprilli 1988. aasta seaduse nr 117 artikli 2 lõigete 3 ja 3-bis vahel sellises põhikohtuasjas, kus vastustaja on riigiasutus, võib selle kohtuotsuse võrdsustada Euroopa Liidu õigusnormidega, mis on liikmesriigi kohtu jaoks vahetu õigusmõjuga ning vahetult kohaldatavad, nii et liikmesriigi takistava sätte saaks kohaldamata jätta?
3. Ainult juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: kas direktiiviga 1999/70⁽¹⁾ jõustatud tähtajalise töö raamkokkuleppe klausli 4 kohaldamisel võib tavalist ehk „talaari kandvat“ kohtunikku pidada sama tööstaaziga tähtajalisest töötajast rahukohtunikuga sarnaseks alaliseks töötajaks, kui nad täidavad õigusemõistmisel samu ülesandeid, kuid nende ülesannete täitma asumiseks läbitav konkurss on erinev olenevalt sellest, kas tegemist on tavaliste kohtunikega (kes võetakse kvalifikatsiooni ja katsete alusel alaliselt tööle ning on tähtajatust töösuhtest sisuliselt tagandamatud, välja arvatud harvadel juhtudel, kui ametikohustusi on eriti raskelt rikutud) või rahukohtunikega (kes võetakse kvalifikatsiooni alusel tööle tähtajalise lepinguga, mida saab kaalutlusõiguse alusel pikendada, kui kõrgeim justiitsnõukogu (Consiglio superiore della magistratura) on andnud perioodilisel atesteerimisel positiivse hinnangu, ning mille saab viivitamatult tühistada, kui aukohtuniku tegevus saab negatiivse hinnangu)?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiasutusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Kiel (Saksamaa) 12. oktoobril 2018 – KH versus Sparkasse Südholstein

(Kohtuasi C-639/18)

(2019/C 25/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Kiel

Põhikohtuasja pooled

Hageja: KH

Kostja: Sparkasse Südholstein

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhul, kui filiaale omav pank sõlmib laenulepinguid kinnisvara finantseerimiseks kinnisvara tagatisel ainult oma äriruumides, kuid sõlmib vaatamata sellele jooksvate ärisuhete raames lepinguid juba sõlmitud laenulepingute muutmiseks osaliselt ka ainult kaugsidevahendite abil, on tegemist lepinguga direktiivi 2002/65/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punkti a tähenduses, mis „sõlmitakse kaugmüügi- või teenuste osutamise skeemi alusel, mida pakub teenuste osutaja“, millega muudetakse olemasolevat laenulepingut üksnes kokkulepitud intressi suhtes (uus intressikokkulepe)?
2. Kas siis on tegemist „finantsteenuseid käsitleva lepinguga“ direktiivi 2002/65/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses, kui olemasolevat laenulepingut muudetakse üksnes kokkulepitud intressi suhtes (uus intressikokkulepe) ilma laenu kestust pikendamata või selle suurust muutmata?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturustust ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/619/EMÜ ning direktiive 97/7/EÜ ja 98/27/EÜ (EÜT 2002, L 271, lk 16; ELT eriväljaanne 06/04, lk 321).